

[Bilgrav-Nielsen]

den kollektive trafik, som vi har gjort det tidligere år. Man kan se af de ændringsforslag, der er stillet, at der er en pæn forbedring, og lægges dertil, at vi sidste år fik en forbedring på 400 mio. kr., er det klart, at der er sket fremskridt.

Det, der undrer os, er, at Socialdemokratiet ikke mener, at det er en opgave, som Socialdemokratiet kan prioritere højere end til de 40 mio. kr., man selv har afsat. Vi er selvfølgelig opmærksom på, at når man forøger bevillingerne til den kollektive trafik, som er meget nødvendig, er vi også forpligtet til at prøve at se, om der er andre steder, vi kan dæmpe aktiviteten en smule, og vi har fundet frem til den besparelse, vi foreslår vedrørende Kastrup Lufthavn. Her er det værd at understrege, at selv efter at den besparelse bliver gennemført, vil der i 1988 være 50 mio. kr. mere at investere i lufthavnen end i år, altså en pæn forøgelse af anlægsaktiviteten i Kastrup Lufthavn.

Den kollektive trafik er en vigtig sag, og jeg håber, vi tager den op igen i debatten i morgen i lidt mere fyldig form, for jeg mener, der er et klart behov for en samlet og konkret aktivitet over en længere årrække på dette område.

Det Radikale Venstre har også foreslået, at der gennemføres en besparelse på den anlægsaktivitet, som nu skal i gang på Storebælt. Vi tror, at de problemer, det danske samfund har med at skaffe midler nok til alle de anlægsønsker, vi har, må føre til, at vi på et eller andet tidspunkt revurderer dette kæmpeprojekt på Storebælt, der jo stadig omtales som et projekt til 13 mia. kr., uanset at alle godt ved, at det nu er meget tæt på at ville koste 20 mia. kr.

Det Radikale Venstre er til at få i tale, hvis man vil dæmpe byggelysten ned til, at der i første omgang skal være en fast forbindelse for jernbanetrafikken, men det er en sag, vi kan vende tilbage til senere, når et interessant forslag fra SF kommer til første behandling her i Folketinget.

Vi har på Udenrigsministeriets område igen i år foreslået en forbedring af det arbejde, der foregår i Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, og det er så simpelt hen, fordi vi mener, at den institution er blevet en sikker institution, en institution, hvis arbejde er bredt anerkendt. Vi mener derfor, at der nu er brug for en aktivitetsforøgelse. Det undrer mig lidt, at Socialdemokratiet ikke har meldt klar over for dette beskedne ændringsforslag om en forøgelse på 1/2 mio. kr.

Det Radikale Venstre har ikke stillet så mange forbedringsforslag på miljøområdet som tidligere, og det har at gøre med, at Folketinget nu har vedtaget en markant langsigtet miljøhandlingsplan, en fantastisk vigtig plan, som kommer til at koste danske borgere, danske erhvervsdrivende og statskassen adskillige millionbeløb i de kommende år. Men vi har stillet mindre omfattende ændringsforslag, som følger denne aktivitet op, og de vedrører læplantning, økologisk landbrug m.v., vigtige sager, som vi håber vil samle flertal, når afstemningen kommer.

På boligområdet har vi i år som tidligere aktioneret. Vi har trukket et ændringsforslag om det almennyttige byggeri til fordel for den aftale, der er truffet mellem regeringen og Socialdemokratiet om at forøge den almennyttige byggekvote.

Det, der undrer os mest, er, at regeringspartierne overhovedet ikke har interesseret sig for i den diskussion også at forbedre aktiviteterne for udbygning af andelsboligsektoren, en meget vigtig sag, som vi synes burde have været fremmet i denne forbindelse.

Tilbage på boligområdet står der to markante radikale ændringsforslag, som i dag synes at kunne vedtages. Det er en forbedring med hensyn til bolig- og byfornyelsen, en klar opfølgning af tidligere års radikale forslag, og det er en forøgelse af antallet af ungdomsboliger med 500 pr. år.

På Socialministeriets område bebudede vi allerede under førstebehandlingen, at vi ønskede at fremsætte forslag om en forbedring. Det har at gøre med den diskussion, der har været om de egentlig fattige i det danske samfund, diskussionen om, hvad man bedst kunne gøre. Var det kontante forhøjelser af pengeydelsér, eller var det et spørgsmål om at gribe de problemer, der gør sig gældende for mange af vore medborgere, helt anderledes an?

Vi har valgt den sidste vej. Vi tror, det er den vej, vi skal gå. Vi har formuleret et socialt udviklingsprogram, som foreløbig er beregnet til at skulle løbe over fem år. Vi har foreslået, at der pr. år afsættes 100 mio. kr. til denne aktivitet.

Vi troede faktisk, at det var en sag, der var bred enighed om. I det mindste kunne vi ikke begribe det, hvis Socialdemokratiet ikke bakkede op omkring dette forslag. Nu ser vi, at So-